

Obrador de cal Ferrer

Sant Esteve Sesrovires

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Serafí Julià, núm. 32.

Coordenades:

Latitud: 41.49409
Longitud: 1.87294
UTM Est (X): 405923
UTM Nord (Y): 4594221

Classificació

Número de fitxa 08208-67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Actualment no s'utilitza i presenta manca de manteniment.
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 6043026DF0964S
Autoria de la fitxa Manuel Julià i Macias / Margarita Costa Trost
Data de registre de la fitxa: ds., 30/10/2010 - 02:00

Descripció

A la planta baixa de la casa situada al carrer de Serafí Julià número 32, s'hi conserva un antic obrador de ferrer o ferreria. La casa és coneguda com a "Cal Ferrer" degut a que s'hi coneix la ferreria des de varies generacions. L'obrador va funcionar fins finals dels anys setanta i la família de "Can Ferrer" ha conservat

fins l'actualitat el conjunt d'objectes i eines que la feien funcionar, totes elles en el seu lloc original. A l'obrador s'hi conserva l'antic foc per enrogir el ferro i l'enclusa per modelar-lo. Al costat del foc, penjada a la paret, s'hi conserva l'antiga manxa de ventar o airejar el foc. Durant el procés de la forja de metalls, es requereix molta calor, la qual cosa es desenvolupa mitjançant la intervenció de la manxa. La manxa era usada per aportar aire al combustible, elevant el nivell de combustió i així la quantitat de calor. L'antiga manxa de l'obrador consistia en un contenidor deformable el qual disposava d'un broquet de sortida que s'orientava vers el foc, proporcionant l'aire necessari per la correcta combustió. Aquest procediment va ser manual fins que es va substituir per un ventilador motoritzat cap els anys 40. També es conserva l'enclusa, per moldejar el ferro i la taula de treball, on hi trobem la majoria d'eines que utilitzaven els ferrers de la casa. En el banc de treball es conserva l'antic cargol manual. Durant l'Exposició del 29, varen adquirir el cargol elèctric, maquinària indispensable per trepar i esmolar. A l'antiga ferreria del poble s'hi ferraven els cavalls i s'hi llossaven les eines del camp. A la façana de Cal Ferrer, s'hi conserva l'antiga anella d'estacar els animals, quan aquests havien de ser ferrats. Els veïns de Sant Esteve Sesroviren acudien a l'obrador per renovar el tall de les seves eines del camp, els qual es passava pel foc de la fornal i s'aplanava a cops de martell.

Observacions:

Tots els elements i eines de l'antic obrador es conserven en bastant bon estat i representen un veritable testimoni d'una professió històricament lligada al desenvolupament i a la vida de Sant Esteve Sesrovires. A l'obrador de "Cal Ferrer" hi han treballat diverses generacions de ferrers, l'últim dels quals va ser Josep Llobet i Bonastre, pare de l'actual propietària. L'ofici de ferrer, és molt antic. Cal dir però, que la paraula ferrer ens parla de tots els oficis que treballen el ferro: manyans, serrallers, ferrer de tall o obra grossa, calderers, ferradors, menescals i llanterners. Tots ells, al segle XVIII formaven part de la Confraria de Sant Eloi. Més tard, es van unir els: pedrenyalers, escopeters, canoners, cuirassers, espasers, picadors de llimes, daguers i ferrovellers. Als pobles petits, com a Sant Esteve Sesrovires, tots els treballs de ferro els feia el mateix ferrer. Els ferrers treballen el ferro amb molta destresa. L'obrador del ferrer és la ferreria, on amb el foc fan enrogir el ferro i amb el martell i l'enclusa el modelen i per refredar-lo el posen en una galleda amb aigua. Els ferrers utilitzen una colla d'eines especials: mall, argolla o calibre, martinet, fornal, enclusa, tenalles, ciselladores, tallants, etc. A l'obrador de "Cal Ferrer" es conserven la majoria d'aquestes eines, les quals configuren una singular col·lecció d'un alt valor patrimonial.

Història

El pare de l'actual propietària de "Cal Ferrer" era Josep Llobet i Bonastre, persona molt popular a Sant Esteve Sesrovires, tant per la seva feina com per la seva dedicació al poble. Josep Llobet i Bonastre va constituir l'última generació de ferrers de la casa i era conegut popularment com el "Pepitu de cal Ferrer", per ser el propietari de la ferreria del poble. Josep Llobet i Bonastre era forjador i persona interessada en evolucionar en l'art de la professió. També va ser manyà i lampista. La seva feina, a més d'atendre a la gent que entrava a l'obrador o botiga, també incloïa desplaçar-se per ferrar animals a domicili. Per aquesta raó, va ser la primera persona a Sant Esteve Sesrovires que va disposar d'una moto. D'altra banda, també s'encarregava del manteniment del rellotge de l'església: cada dia li havia de donar corda manualment, tasca en la qual era molt meticulós. Entre els anys 1952 i 1962 va ser alcalde de Sant Esteve Sesrovires, càrrec que va compaginar amb la feina habitual i durant l'exercici del qual va treballar especialment per aconseguir l'arribada de l'aigua al poble. En aquest obrador hi varen treballar set generacions de ferrers, de les quals Francisco Llobet i Roig, Francisco Llobet i Costa i Josep Llobet i Bonastre en representaren les tres últimes.

Bibliografia

MARGARIT, Assumpta i LLANOS, Elisa (2006). Els carrers de Sant Esteve Sesrovires. Biblioteca virtual Escola Sant Jordi. Lleida. Ofici de ferro i foc.

